

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ'

30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1928

ΑΡΙΘ 26

ΑΙ ΕΘΝΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ Ι. ΚΛΗΡΟΥ

Παρήλθε πεντηκονταετία ἀφ' οὗ χρόνου ἡ ὥραία καὶ μεγαλόνησος Κύπρος μετεβιβάζετο, κατόπιν συνθήκης, εἰς τὴν ποντομέδουσαν Ἀγγλίαν. Ἡ νῆσος, κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο χρονικὸν διάστημα, ὑπὸ τὴν φιλελευθέραν διοίκησιν τῆς Μ. Βρετανίας, προώδευσεν πολλαχῶς καὶ ἀνεπτύχθη. Κατελύθη ἡ ἀπαισία τουρκικὴ τυραννία, ἣτις ἐπέεζε τὴν νῆσον ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας, ἀλλ' ἡ νῆσος δὲν ἱκανοποιήθη ἐθνικῶς, διότι δὲν ἠνώθη μετὰ τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τοῦ 1878 διεκήρυξε διὰ τοῦ αἰοιδίου Ἀρχιεπισκόπου Σωφρονίου τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν τῶν κατοίκων τῆς ἐνώσεως μετὰ τῆς πτωχῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ ἔκτοτε οὐχὶ ἀπαξ ἐξεδήλωσε νομίμως τοὺς αἰωνίους πόθους τῆς ἐνώσεως. Κατὰ τὴν 4 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐορτάσῃ τὸ γεγονός τῆς συμπληρώσεως τῆς πεντηκονταετίας ἀπὸ τῆς κατοχῆς μὲ στρατιωτικὴν παρὰταξιν καὶ δεξιῶσιν ἐν τῷ Κυβερνεῖῳ. Ἀλλ' ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀπέσχευεν ἀπὸ τῶν ἐορτῶν καὶ διὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου καὶ τῶν ἄλλων Μητροπολιτῶν, ὡς καὶ βουλευτῶν καὶ δημάρχων, ὑπέβαλεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν δι' οὗ, διὰ μυριοστὴν φορὰν, ζητεῖ μεγαλοφῶνως τὴν ἔνωσιν τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ ἀπὸ τῆς 5 Ἰβρίου 1914 ἐξεμηδενίσθη ἡ συνθήκη τοῦ 1878 καὶ ἔπαυσε τοπικῶς ἀποτελοῦσα τμῆμα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Εἰς τὸν εὐγενῆ τοῦτον ἀγῶνα πρωτοστατοῦν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Μητροπολίται, ὡς καὶ ὁ λοιπὸς ἱερὸς κλῆρος. Τοῦτο ἐγένετο ἄλλοτε καὶ ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ, διότι ὁ Ὁρθόδοξος κλῆρος εἶνε «ὁστοῦν ἐκ τῶν ὁστέων» τοῦ Ἑθνους καὶ ἀγωνίζεται πάντοτε μὲ αὐτοθυσίαν ὑπὲρ τῶν ὑψηλῶν ἀρχῶν καὶ τῶν γενικῶν συμφερόντων αὐτοῦ. Αὐτὸς διδάσκει καὶ διατηρεῖ καὶ αὐξάνει τὴν ἱεράν φλόγα τῆς φιλοπατρίας· αὐτὸς ἀγωνίζεται καὶ πρωταγωνιστεῖ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἢ τῆς ἐνώσεως, αὐτὸς βαστάζει τὰ στίγματα τοῦ πολυπαθοῦς Ἑθνους καὶ οὐδέποτε ἀποβλέπει εἰς τὸ ἴδιον ἢ ὑλικὸν συμφέρον. Οὕτω ἐπραξε κατὰ τοὺς

χρόνους τῆς μαύρης δουλείας καὶ μυριάδες κληρικῶν ἔπεσον χάριν τοῦ Ἑθνους. Οὕτω ἐπραξε κατὰ τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν τοῦ 21. Οὕτω πράττει καὶ σήμερον, εἰ καὶ περιφρονεῖται καὶ ὑβρίζεται ἐπὶ τῶν ψευδοφιλελευθέρων καὶ ἐκφύλων. Ἀναρίθμητοι κληρικοὶ ἀφῆκαν ἀναπαύσεις καὶ τιμὰς χάριν τῆς κοινῆς ὠφελείας καὶ τῆς πατρίδος, ἥς «οὐδὲν φίλτερον», γινόμενοι μιμηταὶ τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τελειωτοῦ τῆς πίστεως ἡμῶν, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, «ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας» (Ἐβρ. ιβ', 2).

Ὁ ὑψώσας τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς ἔγραφεν ἀπὸ τῆς Ἀγκῶνος τῆς Ἰταλίας ὅπου μετέβη χάριν τοῦ Ἑθνους πρὸς τὸν Οὐγγραβλαχίαν Ἰγνάτιον· «Τὸ ν' ἀναπανθῶμεν ἐνταῦθα, τῆς πατρίδος πασχούσης, εἶναι ἀδύνατον, ἐπειδὴ οὐδὲ διὰ ταῦτα ἤλθομεν, οὐδὲ τὸ ἴδιωμα ἡμῶν τοιοῦτον. Ἐγώ, Ἀδελφέ, εἶχον καὶ ἀνάπαυσιν καὶ δόξαν καὶ πλοῦτον ἀρχιερατεύων εἰς τὰς λαμπρὰς Πάρις ἐν καιρῷ τῆς ἐξουσίας τῶν Τούρκων, ἀλλὰ κατεφρόνησα πάντων καὶ προσέκρινα τὴν μετὰ τῶν λοιπῶν ὁμογενῶν κακονυχίαν ἐπ' ἐλπίδι κοινῆς ὠφελείας τῆς πατρίδος χωρὶς νὰ ἔχω ποτὲ ἰδιαιτέρους σκοποὺς ἰδιωφελείας». (Δ. Γρ. Καμπούρογλου. Μελέτη περὶ τοῦ βίου κτλ. τοῦ Π. Πατρῶν Γερμανοῦ 1916 σελ. 49).

Αἱ ὑπηρεσίαι λοιπὸν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸ Ἑθνος εἶναι ἀνυπολόγιστοι. Ἀτυχῶς, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Ἑθνους, ὁ Ἱ. Κλῆρος δὲν δύναται νὰ ἐργασθῇ ἐπωφελῶς, διότι ἐγκατελείφθη εἰς τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν ἀθλιότητα. Ὑπάρχουν δὲ οἱ φρονούντες πολιτευόμενοι ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἦτο ὠφέλιμος ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς δουλείας καὶ κατὰ ταύτην ἐξεπλήρώσεν ὡς ἀριστα τὸν προορισμὸν τῆς, ἀλλ' ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς ἐλευθερίας δὲν ὠφελεῖ ἢ, τὸ μετριώτερον, χρησιμεύει μόνον διὰ τὴν τυπικὴν λατρείαν τῶν ἀνθρώπων. Οἱ τοιοῦτοι εἶνε ἀμελέτητοι καὶ ἀφιλοσόφητοι ἂν μὴ ἀσεβεῖς, διότι Ἐκκλησία ζῶσα μὲ κλῆρον εὐσεβῆ, λόγιον καὶ ἐνάρετον δύναται, ἀσύγκριτον ὅσον, νὰ ἐργασθῇ καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς

τὴν κοινωνικὴν εὐημερίαν καὶ πρόοδον τοῦ Ἔθνους. Ὅπου ἡ πίστις, ἐκεῖ ἡ ἀγάπη καὶ πρόοδος καὶ ἀληθινὴ ἐλευθερία· «οὗ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία» (Β' Κορινθ. γ', 17). Ὅπου ἡ ἀπιστία, ἐκεῖ ἡ ἀτομικὴ καὶ κοινωνικὴ παράλυσις καὶ παρακμή.

Χάριν λοιπὸν αὐτῶν τῶν συμφερόντων τοῦ πολυπαθοῦς Ἔθνους, ἂν ὅχι ἐξ εὐγνωμοσύνης, ὀφείλει ἡ Πολιτεία νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ οὐχὶ νὰ πιέξῃ καὶ ν' ἀφαιρῇ τὴν ἱεράν περιουσίαν της. Naί· μαινομένη θύελλα διασείει τὸ Ἔθνος καὶ ταρτάρειον τάρταγμα συνταράσσεται ἡ πατρίς ἡμῶν. Τίνες θὰ πολεμήσουν τὸν βαρύτατον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς πατρίδος; Ἐκεῖνοι οἱ γυναικόφωνοι, οἱ χαίτησιν ἀγαλλόμενοι οὐ πρεπέσιν, οἱ νωθοὶ τὴν ψυχὴν καὶ ψυχροὶ τὴν καρδίαν; οὐχί· ἀλλ' οἱ εὐσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι, οἱ γενναῖοι τὴν ψυχὴν, οἱ ἀληθεῖς κληρικοί. Αὐτοὶ καὶ μόνον αὐτοὶ θὰ ἐργασθοῦν κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος, οἵτινες, ὡς ἄλλοι βαρεῖς λύκοι, ἐπιπίπτουν κατ' αὐτῆς, ζητοῦντες νὰ ἐμπήξουν τοὺς ὀξεῖς ὁδόντας τῶν εἰς τὰς σάρκας αὐτῆς. Αὐτοὶ καὶ μόνον αὐτοί, οἱ «νοῦν ἔχοντες Χριστοῦ» καὶ «Πνεῦμα Θεοῦ», οἷς δέδοται «λόγος γνώσεως καὶ λόγος σοφίας» καὶ δι' ὧν ὁ Χριστὸς διαμοιράζει «τοῖς ὅχλοις τοὺς εὐλογημένους ἄρτους τῆς ψυχοτρόφου διδασκαλίας» (Ματθ. ιε', 36). Αὐτοὶ καὶ μόνον αὐτοὶ μορφώνουν καὶ διαπλάττουν τοὺς πολίτας καὶ εἶναι πρόμαχοι οὐ μόνον τῶν θείων νόμων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν πολιτικῶν, προηγούμενοι τοῦ λαοῦ, ὡς γενναίων πρωτοπόρων ἀδιάρρηκτος φάλαγξ καί, χωρὶς οὐδεμιᾶς πολιτικῆς κατὰ τῶν ἀδικημάτων ἐξουσίας, καταπολεμοῦντες τὰς κακίας ἐξ ὧν αὐτὰ πηγάζουν. Διὰ τῆς ἡθικῆς μορφώσεως τῶν πολιτῶν θὰ εὐημερήσῃ ἡ πατρίς καὶ μετ' αὐτῆς καὶ οἱ καθ' ἕκαστον πολῖται διότι «καλῶς φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυτόν, διαφθειρομένης τῆς πατρίδος, οὐδὲν ἥσσον ξυναπόλλυται· κακοτυχῶν δὲ ἐν εὐτυχούσῃ πολλῷ μᾶλλον διασώζεται». (Θουκιδ. 11, 60).

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ἡ δευτέρα ἀπόρριψις τοῦ βιβλίου Προσευχῶν.—Τὰ πρὸ τῆς ἀπορρίψεως.—Τὰ σημεῖα ἐφ' ὧν ἐπέμενον ἐν τῇ Βουλῇ αἱ δύο παρτάξεις.—Τὰ μετὰ τὴν ἀπόρριψιν.

Ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων, τῇ 14 Ἰουνίου, κατόπιν διημέρου σφοδρᾶς καὶ θυελλώδους συζητήσεως ἀπέρριψε διὰ δευτέραν φορὰν τὸ Βιβλίον Προσευχῶν διὰ πλειοψηφίας 46 ψήφων. Ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Ἐκκλησίας, τὸ Βιβλίον Προ-

σευχῶν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας κατόπιν εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπέκεινα προκαταρκτικῆς ἐπεξεργασίας, τῆς ὁποίας προϊστάτο ὁ γηραιὸς Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας Dr Randall, ὅστις πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐδήλωσεν ἐπισήμως ὅτι προτίθεται νὰ παραιτηθῇ λόγῳ γῆρατος πρὸ τῆς λήξεως τοῦ παρόντος ἔτους, εἰσήχθη τὸν Δεκέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ἥτις μολονότι, τὸ Βιβλίον εἶχε τύχη τῆς ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων, τῶν ἐπαρχιακῶν ἐκκλησιαστικῶν συνελεύσεων καὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησιαστικῆς τοιαύτης ἀποτελουμένης ἐκ τῶν 43 Ἐπισκόπων τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἀντιπροσώπων ὄλων τῶν ἐπαρχιῶν, ἀπέρριψε μ' ὅλα ταῦτα τοῦτο διὰ πλειοψηφίας τότε 33 ψήφων. Ἡ πρώτη ἐκείνη ἀπόρριψις εἶχεν ἐμποιήσῃ ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν ἐπὶ τε τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ θρησκευομένου λαοῦ τοῦ ὑποστηρίζοντος τὸ Βιβλίον. Ἐξακρατηρίσθη ὡς ἐπέμβασις ἀφόρητος εἰς τὰ πνευματικὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας ἐκ μέρους σώματος οὐδεμίαν ἔχοντος ἐπ' αὐτῶν ἀρμοδιότητα καὶ ἐθεωρήθη ὡς ἡ ἀπαρχὴ τοῦ χωρισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς Πολιτείας. Οἱ ἰθύνοντες ὁμῶς τὰ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ δὴ ὁ βαθυγνώμων καὶ ἔμπειρος αὐτῆς οἰακοστροφὸς Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας δὲν ἐπέτρεψαν ὅπως ἐπικρατήσουν αἱ ἀκρότητες. Καθησυχάσαντες τότε τὴν ἐξεγερθεῖσαν ἐκκλησιαστικὴν γνώμην ἐδήλωσαν, ὅτι θὰ προβοῦν εἰς τινὰς τροποποιήσεις τοῦ ἀναθεωρηθέντος Βιβλίου Προσευχῶν, ἵνα ἄρῳσιν εὐλόγους παρεξηγήσεις καὶ εἰσαγάγῳσιν αὐτὸ ἐκ νέου πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὰς δύο Βουλὰς. Καὶ ὄντως ἡ ἐργασία αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων, τὸ δὲ Βιβλίον τυχὸν καὶ αὐθις τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἐπαρχιακῶν Συνελεύσεων καὶ εἴτα τῆς μεγάλης ἐκκλησιαστικῆς τοιαύτης εἰσήχθη πρὸς ὁριστικὴν κύρωσιν τὸ δευτέρον εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ἀπορριφθὲν καὶ τὴν φορὰν ταύτην καὶ δὴ διὰ πλειοψηφίας μεγαλύτερας τῆς τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου.

Κατὰ ταῦτα, ἡ κατὰ τοῦ Βιβλίου ἀντίθεσις ὑπῆρξε τὴν φορὰν ταύτην μεγαλειτέρα. Αἰτία δὲ τούτου ὑπῆρξε τὸ γεγονός, ὅτι ἡ μερὶς τῶν Ἀγγλοκαθολικῶν, ἥτις ὑπεστήριξε τὸ Βιβλίον, ὅτε τὸ πρῶτον τοῦτο εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλὴν, νῦν εἶχε μεταστῇ εἰς τὴν ἀντίθετον παρτάξιν διὰ τὸν ἐξῆς λόγον: Οἱ ἐπίσκοποι ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ὅπως ἐλκύσουν τὴν συμπάθειαν καὶ ὑποστήριξιν τῶν προτεσταντιζόντων, οἵτινες εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἶχον κηρυχθῇ κατὰ τοῦ ἀναθεωρηθέντος Β.βλίου, τοῦ περιέχοντος ἐκτὸς ἄλλων καὶ τὴν Reservation, τὴν παρακαταθήκην δ.λ.ν. ἡγιασμένου ἄρτου χάριν τῆς κοινωνίας ἀσθενῶν εἰς περιστάσεις ὅλως ἐξαιρετικᾶς, τοῦθ' ὅπερ προϋποτίθουν, ἔλεγον, τὴν ἀποδοχὴν τῆς μετουσιώσεως τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου εἰς Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου, εἰς τὰς νέας τροποποιήσεις, αἵτινες ἦσαν προωρισμέναι νὰ ἄρουν τὰς παρεξηγήσεις, δὲν ἀπηγόρευσαν μὲν τὴν reservation, εἰσάγαγον ὁμῶς τὴν κατὰ τὴν πρώτην ἀναθεώρησιν ἐξοβελισθεῖσαν μαύρην παράγραφον «black rubric», τὴν πέτρην ταύτην τοῦ σκανδάλου δι' ὅλας τὰς μερίδας καὶ δι' ἕκαστον

κληρικὸν καὶ λαϊκὸν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, καί, τὸ σπουδαιότερον, ἐνεσφῆνωσαν εἰς τὸ Βιβλίον, κατὰ τὴν δευτέραν τροποποίησιν, διάταξιν, καθ' ἣν, ἂν τὸ Ἑνοριακὸν Συμβούλιον ναοῦ τινὸς ἐπιθυμῇ νὰ γίνηται χρῆσις ἐν τῷ ναῷ οὐχὶ τοῦ νέου Βιβλίου, ὄντος προαιρετικοῦ, ἀλλὰ τοῦ παλαιοῦ τοιούτου, ὃ δὲ ἐφημέριος τῆς Ἑνορίας εἶναι ὑπὲρ τοῦ νέου, τότε οἱ διϊσταμένοι ἀναφέρονται εἰς τὸν Ἐπίσκοπον ὅστις ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως. Ἡ μερὶς τῶν Ἀγγλοκαθολικῶν ἐδεώθησε τὴν νέαν ταύτην τροποποίησιν ὥς ἀπειπόλησιν δικαιωμάτων καθαρῶς πνευματικῶν καὶ ἐδήλωσαν ὅτι ἀποσύρει τὴν ὑποστήριξιν αὐτῆς. Πλὴν τούτου ὅμως οἱ Ἀγγλοκαθολικοὶ βαρύνως ἔφερον καὶ τινὰς ἄλλας τροποποιήσεις τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν. Ἐξ αὐτῶν μνημονεύομεν τῆς ἀφορώσης εἰς τὴν παρακαταθήκην ἡγιασμένου ἄρτου καὶ οἴνου. Εἰς τὸ δεύτερον Βιβλίον αὕτη ἐξηρητήθη ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τῆς ἐιδικῆς αὐτοῦ ἀδείας. Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἅπαντες οἱ Ἀγγλοκαθολικοὶ ἱερεῖς εἰς 2500 ἀνερχόμενοι, καθ' ἅπασαν τὴν Ἀγγλίαν, ἔχουν ἤδη εἰς τοὺς ναοὺς αὐτῶν παρακαταθήκην ἡγιασμένου ἄρτου καὶ οἴνου, τὴν μετουσίωσιν τῶν ὁποίων εἰς Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ διδάσκουν ἐπισήμως καὶ θεωροῦν ὡς τὸ σπουδαιότερον διακριτικὸν γνώρισμα αὐτῶν ἀπὸ τῆς μερίδος τῶν Προτεσταντιζόντων. Τί λοιπὸν θέλει συμβῆ, ἔλεγον, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν Ἐπίσκοπός τις προτεσταντιζὼν θελήσει ν' ἀρηγήσῃ εἰς τοὺς Ἀγγλοκαθολικοὺς τῆς ἐπαρχίας του τὸ δικαίωμα τῆς reservation; Πρέπει νὰ ὑπακούσουν οἱ ἱερεῖς εἰς τὸν Ἐπίσκοπον; Ἀλλ' οὗτοι, ἔλεγον, αὐτὴν ταύτην τὴν ἱερωσύνην των καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ ἔργου αὐτῶν μεταξὺ τοῦ λαοῦ ἰδιαιτέρως στηρίζουν εἰς τὴν περὶ τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας διδασκαλίαν καὶ ἀντίληψιν αὐτῶν. Ἄν ὅμως δὲν ὑπακούσουν, θὰ προκληθῇ σύγχυσις καὶ ἀνωμαλία. Καὶ οὕτω ἀντὶ τῆς εἰρήνης, ἣν ὑπέσχετο, ἀναστάτωσιν θὰ συνεπήγετο ἡ κύρωσις τοῦ Βιβλίου. Οὕτως ἔφθασαν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι δέον νὰ καταπολεμήσουν τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων υἱοθέτησιν καὶ ἔγκρισιν αὐτοῦ.

Ἄπαντες οἱ προτεσταντιζόντες ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ εὐφροδύσ, ὁσπανίας ἱκανότητος καὶ ἐκτάκτου δραστηριότητος ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν Σερ Οὐίλλιαμ Τζώϊνσον Χίκς οὐδαμῶς εἶχον μεταβάλῃ τὴν ἀπάντην τοῦ Βιβλίου στάσιν αὐτῶν καὶ ἐν τῇ νέᾳ τούτου ἐμφανίσει. Τὸ ὅτι καὶ αὐτὶς ἐπετρέπετο ἡ reservation, ἔστω καὶ ἀδεία τοῦ Ἐπισκόπου μόνον, ἦτο ἀρκετὸν νὰ διατηρῇ ἀμείωτον τὴν κατὰ τοῦ Βιβλίου ἀντιπάθειαν αὐτῶν. Ἐθεώρουν τοῦτο ὡς εὐνοοῦν τὴν μερίδα τῶν Ἀγγλοκαθολικῶν, τοὺς ὁποίους κατηγοροῦν ὡς φίλα φρονούντας καὶ ἀπροκαλύπτως ὀδεύοντας πρὸς τὴν Ρώμην, τῆς ὁποίας μετὰ φανατισμοῦ ἀπεχθάνονται τὸ ἀνελεύθερον πνεῦμα.

Τοιοῦτοτρόπως Προτεσταντιζόντες καὶ Ἀγγλοκαθολικοὶ, καίπερ διηρημένοι πρὸς ἀλλήλους, ἡγωνίζοντο ἀπὸ κοινοῦ, ἵνα προπαρασκευάσουν δυσμενῆ ἀτμόσφαιραν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων διὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Βιβλίου. Οἱ πέντε Ἐπίσκοποι οἱ ἀντιτιθέμενοι εἰς τὴν κύρωσιν τοῦ Βιβλίου εἰργάσθησαν ἐντα-

τικῶς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ τὴν ἀπόρριψιν αὐτοῦ. Ἐδημοσιογράφησαν, ὁμίλησαν ἐπανειλημμένως εἰς δημοσίας συγκεντρώσεις, ἐξέδωκαν φυλλάδια καὶ διὰ παντὸς μέσου ἐπεδίωξαν νὰ ὑπεκαύσωσι τὸν φανατισμὸν τοῦ προτεσταντιζόντος κόσμου τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Μόλις ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ εἰπώμεν ὅτι ὁ ἀγὼν οὗτος διεξήχθη, ὡς πάντοτε, καὶ καθ' ἀπαράβατον κανόνα ἐν τῷ πλαίσίῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀξιοπρεπείας ὡς ἀγὼν ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν, οὐδέποτε δὲ καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει κατέληξεν εἰς ἐπιθέσεις πρὸςσωπικὰς καὶ διαπλητισμοὺς ἀτομικὰ ἔχοντας ἐλατήρια. Ἡ δημοσίευσίς ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν βιβλίου, περὶ οὗ ὁμιλήσαμεν εἰς προηγουμένην ἀνταπόκρισιν, ἀναλύοντος τὰς ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων γενομένας τροποποιήσεις καὶ χαρακτηρίζοντος αὐτὰς ὡς ἀντικρυς ἀντιβαίνουσας πρὸς τὰς προτεσταντικὰς παραδόσεις τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ κατὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Βιβλίου ῥεύματος.

Ὑπὸ συνθήκας τόσον δυσμενεῖς εἰσῆχθη τὸ Βιβλίον Προσευχῶν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων. Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τὰ εἰσιτήρια τὰ ἐπιτρέποντο τὴν εἰσοδὸν εἰς τὴν Βουλὴν εἶχον γίνῃ ἀνδρᾶστα. Τὰ θεωρεῖα ἦσαν κατάμεστα κόσμου. Πλεῖστοι Ἐπίσκοποι μετὰ τῶν δύο Ἀρχιεπισκόπων Καντουαρίας καὶ Ὑόρκης παρηκολούθησαν μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὰς συζητήσεις καὶ κατὰ τὰς δύο ἡμέρας. Οἱ Ἀγγλοὶ θεωροῦν τὰ ζητήματα τῆς θρησκείας πρωτεύοντα ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, οἱ δὲ πολιτικοὶ των ἄνδρες ἐνδιαφέρονται περὶ αὐτῶν ἐξ ἴσου, ἂν μὴ καὶ πλείότερον παντὸς ἄλλου ζωτικοῦ ζητήματος, ὅπερ φέρεται πρὸς συζήτησιν ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν Βουλῶν.

Ἀμφότεραι αἱ παρατάξεις εἶχον ἐγκαίρως προορίσει τοὺς ῥήτορας αὐτῶν. Πλὴν καὶ τὴν φορὰν ταύτην παρετηρήθη ὅτι καὶ κατὰ τὴν 15ην Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους. Ἐνῶ δ.λ.δ. οἱ ῥήτορες τῆς ἀντιθέτου παρατάξεως ὁμίλουν μετὰ πειστικότητος καὶ εἴλκουν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἀπάσπον τὰ χειροκροτήματα τοῦ ἀκροατηρίου, τοῦναντίον οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ Βιβλίου ἐστρουνοῦντο δυνάμει ἐν ταῖς ἀγορεύσεσιν αὐτῶν καὶ δὲν κατώρθουν νὰ ἐπηρεάσουν τὸ ἀκροατήριον καὶ κινήσουν αὐτὸ εἰς ἐπιδοκιμασίας καὶ ἐνθουσιασμόν. Τοῦτο, βεβαίως, ὀφείλεται εἰς τὸ ἀναντίρρητον γεγονός, ὅπερ καὶ ὁ ἡμερησίος τύπος ἐπανειλημμένως ἐσημείωσεν, ὅτι δ.λ.ν. ἡ χώρα ἐν τῇ πλειοψηφίᾳ αὐτῆς εἶνε προτεσταντικὴ καὶ πιστὴ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Μεταρρυθμίσεως. Οἱ δὲ ῥήτορες ταύτης τῆς παρατάξεως εἰς αὐτὸ κυρίως τὸ σημεῖον διαρκῶς ἐπέμεναν, εἰς τὸν κίνδυνον δ.λ.ν. τῆς ἀπωλείας τῶν ἀγαθῶν, καὶ δὴ τῆς ἐλευθερίας, ἣν ἐπροικισμένη ἦ Μεταρρυθμίσις εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἄπαντες οἱ ῥήτορες οἱ κατὰ τοῦ Βιβλίου ὁμίλησαντες, ἰδιαιτέρως δὲ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, εἰς τὸν ὁποῖον κατὰ μέγα μέρος ὀφείλονται καὶ πάλιν αἱ δάφναι τοῦ θριάμβου, ἐπέμενον κυρίως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὑπὸ τοῦ νέου Βιβλίου καθιερώσεως παρακαταθήκης ἡγιασμένου ἄρτου. Ἡ εἰσαγωγή τοῦ θεσμοῦ τούτου, ἔλεγον, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀγγλίας ἔχει ὡς προϋπόθεσιν τὴν

μετουσίωσιν, ἣν ἀπέρριψε καὶ ἐπολέμησεν ἡ Μεταρρυθμίσις καὶ ἀποτελεῖ βῆμα σπουδαῖον πρὸς τὴν Ρώμην. Ἀποδείξεις τούτου, ἔλεγον, εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τοὺς ναοὺς ἐκείνους, εἰς οὓς διακονοῦν ἱερεῖς Ἀγγλοκαθολικοὶ καὶ εἰς οὓς ὑπάρχει reservation, οἱ ῥωμαϊζόντες οὗτοι κληρικοὶ ἔχουν ἤδη εἰσγάγῃ καὶ τὴν ἐπὶ τούτῳ λατρείαν (adoration) τοῦ ἡγιασμένου ἄρτου, ἐπιδεικνύοντες Αὐτὸν κατὰ τὰς διαφορὰς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας καὶ εὐλογοῦντες δι' Αὐτοῦ τοὺς πιστοὺς, ὅπως συμβαίνει, ἔλεγον, εἰς τοὺς ναοὺς τῶν ῥωμαιοκαθολικῶν. Ἐπίσης οὗτοι ἐξεμειάλευσθησαν τὰς μεταξὺ Ἀγγλικανῶν καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν συνομιλίας τῶν Μαλίνων καὶ ἐπειτέθησαν κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὡς εὐνοήσαντος καὶ ἐνθαρρύναντος αὐτάς, αἵτινες, ἔλεγον, ἂν ἔληγον εἰς συμπέρασμα ὁριστικὸν ἢ θελον παραδῶσθαι δεσμίαν εἰς τὴν Ρώμην τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Βιβλίου γνώμη ἐν τῇ Βουλῇ ἐθεωρήθη ὡς ζήτημα συνειδήσεως. Οὐδὲν κόμμα ἠδύνατο νὰ ἀναλάβῃ, συνεπῶς, τὴν ὑποστήριξιν ἢ καταπολέμησιν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ αὐτὰ τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως εἶχον διίσταμένους ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμας. Οὕτω, ἐνῷ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κατεπολέμησεν αὐτό, τοὐναντίον τόσον ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Μπῶλντουϊν, ὅσον καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Τσῶρτσιλ ὑπεστήριξαν αὐτό ὡς καὶ τὸ δικαίωμα ἐν γένει τῆς Ἐκκλησίας ὅπως κανονίξῃ ἐλευθερώς καὶ ἀνεπηρέαστως τὰ τοῦ οἴκου της. Πλὴν οὕτε τὸ μέγα ἀληθῶς γόητρον τοῦ Πρωθυπουργοῦ, οὕτε ἡ Ἐκκλησίαις αὐτοῦ πρὸς τὰ μέλη τοῦ Κοινοβουλίου ὑπὲρ τῆς μὴ καταπνίξεως τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἐκκλησίας ἴσχυσαν νὰ κάμψωσι τὴν ἀπόφασιν τῶν ἀντιθέτων. Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν 266 ἐψήφισαν κατὰ καὶ 220 ὑπὲρ τοῦ Βιβλίου.

Μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ Βιβλίου οἱ δύο Ἀρχιεπίσκοποι Καντουαρίας καὶ Ὑόρκης προέβησαν εἰς τὴν ἀδόλουθον ἀνακοίνωσιν: «Τὸ Βιβλίον Προσευχῶν δὲν κατέστη δυνατόν νὰ συγκεντρώσῃ πλήρη τὴν κοινοβουλευτικὴν ὑποστήριξιν. Τινὲς ἐξ ἐκείνων οὐτινες μετὰ ζήσεως ὑπεστήριξαν αὐτό ὡς βῆμα σοβαρὸν ἐν τῇ προῃ τῇ ἱερίᾳ καὶ τὴν ἁρμονίαν ὁδῶ καὶ ὡς μέλλον νὰ παράσχωι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐλευθερίαν δι' ἐνεργὸν δρᾶσιν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ταῖς Ἀποικίαις ἵσως συνεπείᾳ τῆς ἀπογοητεύσεως αὐτῶν νὰ ἐλθῶσιν εἰς πράξεις ὁρμητικὰς καὶ παρανόμους. Δυνάμεθα νὰ συστήσωμεν ἡσυχίαν, ὑπομονὴν καὶ ἀποχήν ἀπὸ πάσης δριγίλου καὶ ἀγενοῦς συμπεριφορᾶς. Ἡ νέα εὐθύνη, ἣτις βαρύνει τοὺς Ἐπισκόπους μετὰ τὴν σημερινὴν ψήφον εἶναι πολὺ σοβαρά. Οὗτοι ἀναγνωρίζουν τὸ τοιοῦτο καὶ ταχέως θέλουν παράσχωι τὴν ἀπαιτούμενην καθοδήγησιν καὶ συμβουλήν. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ὀλίγος χρόνος. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅλων αἱ προσευχαὶ πρέπει νὰ ἐξακολουθήσουν, ἵνα δυνηθῶμεν ὀρθῶς νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας».

Τὸ ἀνακοινωθὲν τῶν Ἀρχιεπισκόπων ἐπεποίησεν ἐντύπωσιν ἀρίστην ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν παρτάξεων. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀπόρριψις τοῦ Βιβλίου δὲν θὰ πargέλθῃ ἄνευ συνεπειῶν καὶ δὴ λίαν σοβαρῶν διὰ τὴν

Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγγλίας. Πάντως ἡ περαιτέρω πορεία τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ καθορισμὸς τῆς θέσεως καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς θέλουν ἐξαρηθῇ ἐκ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱεραρχίας, ἣτις τῇ 27 Ἰουνίου συνέρχεται ἐν Λάμπεθ.

Ἐν Λονδίνῳ, τῇ 18 Ἰουνίου 1928.

† Ο Μ. Ἀρχιμ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

Ζ'

ΤΑ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Πρόκειται περὶ ἐργασίας ἡκιστα γνωστῆς, διότι διεξάγεται κατὰ τὸν μᾶλλον ἀθόρυβον τρόπον καὶ διότι, ἴσως, δὲν κατεβλήθη ἡ ἀπαιτούμενη διὰ τὴν γνωστοποίησίν της προσπάθεια. Ἡ μελέτης λιπαρωτάτης κατηναλώθησαν καὶ ἡ υγεία ἐνὸς ἀνθρώπου ἐκινδύνευσεν διὰ τὴν συστηματοποίησιν τῆς ἐργασίας πρὸς πρόληψιν καὶ περιστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. Ἐχομεν ὑπ' ὄψει μας τὸν ἐπίσημον κανονισμόν τῶν «Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων» διὰ νὰ δώσωμεν εἰκόνα τινὰ τῆς ὅλης κινήσεως, τῆς ὁποίας τὸ «Ἐμπειρίκειον Ἀσυλόν» ἀποτελεῖ τὴν ἀρίστην ἀπαρχήν.

Κατενοήθη εὐτυχῶς καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῦ ἐπισήμου Κράτους, ὅτι δὲν ἀρκεῖ μόνον τοῦ ἐγκλήματος ἡ τιμωρία, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἡ πρόληψις τοῦ καὶ ἡ θεραπεία τῶν προκαλουσῶν αὐτὸ ψυχολογικῶν προϋποθέσεων. Τὰ μέχρι τοῦδε δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς περιστολῆς ἀπλῶς τῆς ἀληθείας λειτουργοῦντα ἄσυλα ἀνηλίκων μετανομάσθησαν «Ἀναμορφωτικὰ Σχολεῖα» καὶ ἔχουσιν ἤδη ὡς σκοπὸν τὴν περισυλλογὴν τῶν ὁπωσδήποτε παρεχόντων ἐνδείξεις ἐγκληματικότητος ἀνηλίκων παιδῶν, «τὴν ἐν γένει ἠθικὴν ἀνύψωσιν καὶ ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν αὐτῶν, τὴν διόρθωσιν τοῦ χαρακτῆρός των, τὴν ἀπαλλαγὴν των ἀπὸ τὰς κτηθείσας κακὰς ἔξεις καὶ τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀθλιότητος τῆς πρώτης ζωῆς, ὀδηγοῦντα οὕτως αὐτοὺς εἰς τὸν δρόμον τοῦ ἠθικοῦ καὶ τιμίου πολλίου καὶ προφυλάττοντα συνάμα τὴν κοινωνίαν ἀπὸ τοὺς ἐγκληματίας, εἰς οὓς θὰ ἐξευλισσόντο οὗτοι ἀσφαλῶς, ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν ἐνεργητικῶν τούτων ἰδρυμάτων» (ἄρθρον 1 τοῦ Διατάγματος τῆς 8 Νοβρίου 1926 «περὶ Κανονισμοῦ Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων»). Τὸ «Ἐμπειρίκειον Ἀσυλόν» ἀποτελεῖ, ὡς ἐλέχθη ἤδη, τὴν ἀρίστην ἀπαρχήν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ τοιοῦτον σκοποῦ ἐχοντος συστήματος, δὲν ἐπεχείρησεν ὅμως εἰσεῖν, ὡς καὶ ἐπισήμως ἐδηλώθη, τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶς ὁποίας τὸ σύστημα προβλέπει ἐν πάσῃ δυνατῇ λεπτομερείᾳ. Εἶναι, ἴσως, καὶ τοῦτο ἀποτέλεσμα τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀπαραιτήτων μέσων διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐπιδίωξιν τοῦ ἰδεώδους τύπου, εἰς ὃν ἀποβλέπει ἡ ὑπ' ὄψει κρατικὴ Νομοθεσίς, σπουδαιότητι ἀπὸ τῆς ἀπόψεως κυρίως ὅτι εἶναι ἡ πρώτη ἐπίσημος, κρατικὴ, συστηματοποίησις τῶν εἰς τὰς διαφορὰς πεπολιτισμένας χώρας τῆς Εὐρώπης

ισχυουσών μεθόδων παρομοίας εργασίας, δυναμένη να χρησιμεύση ως υπόδειγμα κανόνων επίσημον διὰ πάντα προτιθέμενον νὰ ἐργασθῇ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὑπ' αὐτῆς προβλεπομένου σκοποῦ. Σημειωτέον ὅτι προσπάθειαι γενναῖαι καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἀφωσιωμένου πράγματι εἰς τὸ ἔργον τοῦτο κ. Παναγ. Σκουριώτου, Διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους, διὰ νὰ καταστῇ ποτε δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ αὐτοῦ μορφωτικοῦ συστήματος καὶ εἰς τὰς παιδικὰς φυλακὰς Ἀβέρωφ μετονομασθείσας ἤδη εἰς «Φυλακὴν—Σχολὴν Ἀβέρωφ» δι' οὗς ὅμως λόγους θὰ ἴδωμεν ἄλλοτε, τὸ πρᾶγμα καθίσταται ἀνέφικτον, τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Κατὰ τὸ σύστημα λοιπὸν τοῦτο τὰ «Ἀναμορφωτικὰ Σχολεῖα» προορίζονται νὰ δεχθῶσι δι' ὠρισμένον χρόνον ἢ μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεώς των 1) τοὺς ἑλαττον τῶν 18 ἐτῶν ἀνηλίκους, τῶν ὁποίων ἡ ἔγκλησις διατάσσεται ὑπὸ διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς ἀρχῆς πεισθείσης ὅτι πρόκειται περὶ νέων ἐκδότων εἰς βίον πλάνητα καὶ ἐπαιτεῖαν, ἢ περὶ νέων ὁρφανῶν ἢ καὶ ἐχόντων μὲν γονεῖς, ἀλλὰ μὴ δυναμένους νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ἀγωγὴν αὐτῶν, ἢ περὶ νέων ἀπειθαρχῶν, δυστροπῶν καὶ ἀπειθήσων, ὧν τὴν βελτίωσιν ἀδυνατοῦσι νὰ ἐπιτύχωσιν οἱ ἀσκοῦντες τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν· 2) τοὺς τῶν αὐτῶν κατηγοριῶν ἀνηλίκους, ὧν τὴν εἰσαγωγὴν ἤθελε ζητήσῃ ἐγγράφως ἡ Κοινότης των· 3) τοὺς ἑλαττον τῶν 14 ἐτῶν ἀνηλίκους, οἵτινες ἀπαλλασσόμενοι κατὰ νόμον «ἐλλείπει διακρίσεως» τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς· 4) τοὺς εἰς ἀστυνομικὴν ποινὴν ἕνεκα πταισματος καταδικασθέντας ἐφήβους κάτω τῶν 16 ἐτῶν· 5) τοὺς ἄνω τῶν 7 ἐτῶν καὶ κάτω τῶν δέκα ἐγκληματίσαντας, καθ' ὧν οὐδεμία χωρεῖ ποινικὴ δίωξις· 6) νεάνιδας κάτω τῶν 18 ἐτῶν, διαγούσας ἐν ἐλευθεριότητι ἡθῶν καὶ 7) παῖδας ἀμφοτέρων τῶν φύλων κάτω τῶν 18 ἐτῶν, ὧν οἱ γονεῖς ἢ οἱ κηδεμόνες, οἱ ἀσκοῦντες τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, ἤθελον ζητήσῃ τὴν εἰσαγωγὴν των πληρώνοντες τὸ διὰ νόμου ὠρισμένον ποσὸν (ἄρθρον 3). Ἀνάλογος πρὸς τὰς νομικὰς κατηγορίας τῶν εἰς τὰ Σχολεῖα εἰσαγομένων παίδων καὶ ἐφήβων καὶ τὴν ἡλικίαν αὐτῶν προβλέπεται καὶ ἡ διαίρεσις τῶν Σχολείων τούτων εἰς διαφόρους κατηγορίας τηρουμένης πάντοτε τῆς ἀρχῆς τοῦ χωρισμοῦ τῶν φύλων.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰδιαίτερης ψυχολογίας τῶν τροφίμων τῶν Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων καὶ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ἡλικίας καὶ τῆς ὑγιεινῆς των καταστάσεως ἐφαρμόζεται τὸ πρόγραμμα τῆς ἰδιαίτερης δι' ἑκάστον μελέτης καὶ παρακολουθήσεως καὶ τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ποιοτήτων αὐτῆς ἀναμορφωτικῆς ἐργασίας. Ὁ ἱερεὺς, ὁ ἱατρός, οἱ δημοδιδάσκαλοι, οἱ διδασκαλοὶ μουσικῆς καὶ τέχνης, ὁ ἀρχιπαιδονόμος καὶ οἱ παιδονόμοι ἀποτελοῦσι τὸ προσωπικὸν τῶν Σχολείων τοῦ ὁποίου προΐσταται ὁ διευθυντὴς συγκεντρῶν τὴν ὅλην ἐργασίαν. Ἡ ἀτομικὴ δι' ἑκάστον ἡθικὴ διαπαιδαγώγησις, ἡ στοιχειώδης σχολικὴ ἐκπαίδευσις, ἡ ἀπαραιτήτος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἐντίμου βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος τεχνικὴ μόρφωσις, ἀποτελοῦσι

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Ἐθαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Εὐαγγ.	Ἑξο.
ΙΟΥΛΙΟΣ	1 Κυρ. Δ' Ματθ.	γ. Ἀναργύρων	Δ'	γ'
	8 Κυρ. Ε' Ματθ.	Κυρ. Ε'	Ε'	δ'
	15 Κυρ. Ἀγ. Πατέρ.	γ. Πατ.	Ζ'	πλ. α'
	22 Κυρ. Ζ' Ματθ.	Ζ'	Π'	πλ. β'
	29 Κυρ. Η' Ματθ.	Η'		βαρὺ

τὰ κέντρα τῆς ὅλης κατευθύνσεως τῆς ἐργασίας, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν παραλείπεται καμμία λεπτομέρεια. Πλὴν ὅμως τῆς ἐκπαιδεύσεως ταύτης καὶ τῆς ἀτομικῆς διαπαιδαγωγήσεως, ἐφ' ὅσον αἱ ἐγκληματικαὶ τάσεις ἐναντίον τῆς κοινωνίας στρέφονται καὶ τὴν κοινωνίαν παραβιάπτουσιν, ἰδιαίτερα ἐν τῷ ἀναμορφωτικῷ συστήματι ὑπάρχει θέσις διὰ νὰ παρασχεθῶσιν ὅλαι αἱ εὐκαιρίαι, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ δώσωσι τὴν ἀφορμὴν ἀναπτύξεως τῶν κοινωνικῶν ἀρετῶν διὰ τῆς καταλλήλου διεγέρσεως τοῦ κοινωνικοῦ ἐνστίκτου τῶν παίδων. Οὕτω προβλέπεται ἡ δι-οργάνωσις τῶν τροφίμων τῶν Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων εἰς ὁμάδας μὲν ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των, εἰς τάξεις δὲ ἀναλόγως τῆς διαγωγῆς των καὶ εἰς κοινότητες, ἀποτελουμένας ἐκ δύο ἢ τριῶν ὁμάδων ἔχουσιν ὁμοίαν ἀσχολίαν, ἡ προαγωγή των ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν καὶ ἡ παροχὴ προνομίων τινῶν εἰς τοὺς περισσότερον τῶν ἄλλων διακρινομένους διὰ τὴν ἡθικὴν των βελτίωσιν, διότι γενικῶς «ἡ ἐν τῷ Ἀναμορφωτικῷ Σχολεῖῳ παραμονὴ ὀφείλει νὰ τείνῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν παρὰ τοῖς τροφίμοις τῶν κοινωνικῶν ἀρετῶν καὶ τῆς φιλαλληλίας» καὶ «σκοπὸς τοῦ προσωπικοῦ τίθεται ἡ συγκρότησις τοιούτων ὁμάδων ἢ κοινοτήτων» (ἄρθρον 71). Συγχρόνως πρὸς ταῦτα εἰδικὴ προσπάθεια καταβάλλεται διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς συναισθησεως τῆς ἀτομικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς ἀτομικῆς εὐθύνης, εἰς τοῦτο δ' ἀποβλέπουσιν αἱ ποιναὶ καὶ ἀμοιβαί, τὰς ὁποίας λεπτομερέστερα προβλέπει ὁ κανονισμός.

Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνῃ ἡ προσπάθεια τῆς βελτιώσεως τοῦ νεαροῦ ἐγκληματίου ἢ ἀλήτου, ἡ ἐντὸς τοῦ Ἀναμορφωτικοῦ Σχολείου καταβαλλομένη· εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθῇ μέριμνα ὥστε ἡ προσπάθεια αὕτη νὰ συνεχισθῇ καὶ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Σχολείου ἀποφοίτησίν του καὶ δὴ καὶ νὰ τῷ παρασχεθῶσιν αἱ εὐκολίαι, τὰς ὁποίας χρειάζεται μία νεαρὰ ὑπαρξίς, ἀπαξ παραπλανηθεῖσα ἢ ἐπιρροεπῶς πρὸς τὸ ἐγκλημα φερομένη, διὰ νὰ μὴ ὀλισθήσῃ ἐκ νέου εἰς τὸ κακόν. Ἡ ἀνάγκη αὕτη ἐπέβαλε τὴν πρόβλεψιν τῆς συστάσεως εἰδικῶν «Συλλόγων προστασίας ἀνηλίκων» εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν ἢ τῶν πολυπληθῶν κέντρων, πρὸς τοὺς ὁποίους τὰ Συμβούλια τῶν Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων «εὐρίσκονται εἰς ἐπικοινωνίαν καὶ συνεννόησιν διὰ τὴν προστασίαν τῶν δεομένων ὑποστηρίξεως καὶ ἀναμορφώσεως παίδων. . . Πρὸς τοὺς Συλλόγους δὲ τούτους ἀποτείνεται τὸ Δ. Συμβούλιον πρὸς προστασίαν τῶν εἰς τὸ Ἀναμορφωτικὸν Σχολεῖον εὐρισκομένων παίδων, οἵτινες πρόκειται νὰ ἐξέλθωσιν αὐτοῦ, καὶ οἵτινες στερούμενοι γονέων ἢ κηδεμόνων ἔχουν ἀνάγκην ὑποστηρίξεως

εἰς τὰ πρῶτά των ἐν τῇ κοινωνίᾳ βήματα, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ 'Αναμορφωτικοῦ Σχολείου ἀπόλυσιν καὶ ἀποφοίτησιν των» (''Αρθρον 16), πρὸς τοὺς αὐτοὺς δὲ Συλλόγους ἀπευθύνεται τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐχόντων γονεῖς ἡθικῶς ἢ ὑλικῶς ἀνικάνους διὰ τὴν προστασίαν των (αὐτόθι ἐδάφ. γ'), μεριμνῶσι δ' οὗτοι διὰ τὴν τοποθέτησιν τούτων «παρ' οἰκογενεαῖς ἄγροτικαῖς καὶ κατοικούσαις μακρὰν τῶν πόλεων, ἐναντι συμφωνουμένης ἀμοιβῆς» (''Αρθρον 18). Ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπίσης ἀνάγκης ἐπεβλήθη καὶ ἡ πρόβλεψις περὶ ἰδρύσεως «Σωματείων ἑξευρέσεως ἐργασίας» ἐν ἑλλείψει συλλόγων προστασίας ἀνηλίκων, αἱ τοιαύτης δὲ μορφῆς ὁργανώσεις ἀποτελοῦσι μεγίστην βοήθειαν εἰς τὴν ὅλην ἀναμορφωτικὴν ἐργασίαν.

Θὰ ἤξιζε διὰ μακρῶν ν' ἀσχοληθῇ τις ἐπὶ πλεονάζοντων λεπτομερειῶν τῆς ἀτομικῆς παρακολούθησεως καὶ τῆς ἐσωτερικῆς διοργανώσεως τῶν τροφίμων καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ μετὰ πάσης προβλεπτικότητος καθωρισμένου τρόπου τῆς λειτουργίας τῶν «'Αναμορφωτικῶν Σχολείων», ἀλλὰ προτιμῶμεν μᾶλλον νὰ παραπέμψωμεν εἰς τὴν εἰδικὴν ἔκδοσιν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν λεπτομερεστέραν τῶν πραγμάτων περιγραφὴν καὶ τοὺς θέλοντας ν' ἀσχοληθῶσιν εἰδικώτερον μὲ τὸ σπουδαιότατον ὄντως πρόβλημα τῆς ἐπανορθώσεως τῶν ἀλητευσόντων καὶ τῶν νεαρῶν ἐγκληματιῶν, τὸ ὁποῖον ἤκιστα ἀπασχολεῖ δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τὴν κοινὴν γνώμην. Προτιμῶμεν δὲ τὴν παραπομπὴν ταύτην, διότι θὰ ἦτο ἀδύνατον ἄλλως νὰ ἐπαρκεῶσιν αἱ διὰ τὴν ἀνασκόπησιν τῆς καθ' ὅλου παρ' ἡμῖν κοινωνικῆς προνοίας προωρισμέναι σελίδες εἰς τὴν διεξοδικωτάτην ἐξάντλησιν πάντων τῶν ὑπ' ὄψει θεμάτων, σκοπὸς μας δὲ ἀρχικὸς ἐτέθη ἡ παροχὴ τῶν ἀπαρατήτων πληροφοριῶν διὰ τὴν διέγερσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ὀφειλόντων καὶ ἐκ χριστιανικοῦ καθήκοντος νὰ ἐνδιαφεροθῶσιν, ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει ποτε φόβος νὰ μείνῃ χωρὶς ἀφορμὰς ἐκδηλώσεως, ἐφ' ὅσον τόσαι εἶναι αἱ κυκλοῦσαι τὴν κοινωνίαν μας ἀνάγκαι.

Πρὶν ὅμως κλείσωμεν τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς, ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονίσωμεν ὅτι δὲν ἀρκεῖ ἀπλῶς ἡ ὑπάρχουσα νομοθεσία, οὔτε καὶ ἡ πρωτοβουλία τῶν ὀλίγων, οἵτινες ἐμπνέονται πράγματι ἀπὸ τὰ ἰδεώδη τῆς πρὸς τοὺς πάσχοντας ἀδελφοὺς καὶ τὴν κινδυνεύουσαν κοινωνίαν ἀγάπης· δὲν χρειάζεται δηλαδὴ μόνῃ ἡ νομοθεσία, οὔτε δύναται νὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα θετικὰ πρωτοβουλία περιορισμένη ἐν στενῷ κύκλῳ ὀλίγων ἰδεολόγων, οἱ ὅποιοι συνήθως ἐκλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ἀδιαφοροτέρων ὡς ψυχοπαθεῖς, οὔτε πάλιν ἀξίζει ἡ κατάστασις διὰ ν' ἀπογοητευθῇ ὁ κύκλος τῶν ἀγῶν ἰδεολόγων ὑπερτιμῶν τὴν ἀξίαν τῆς ἀδιαφορίας τῶν πολλῶν. Χρειάζεται ἀγὼν κρατερός διὰ τὴν ἐπικράτησιν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἀποβλέπουν εἰς τὸ ἄμεσον ἀτομικὸν συμφέρον τῶν τάξεων αἵτινες δύναται νὰ βῇ τῇσιν, ἀγὼν ἀπεγνωσμένος διὰ τὴν ἀφύπνισιν τῶν ἡδῶς κοιμωμένων καὶ τῶν ἀδιαφόρων καὶ πρὸς διαφωτισμὸν τῶν ἀγνοούντων. Ἀπὸ τῆς ἐπόψεως δὲ ταύτης φρονοῦμεν ὅτι δὲν

εἶναι σκόπιμον νὰ κρύπτεται «ὑπὸ τὸν μόδιον» ὅ,τι ὀφείλει νὰ τοποθετηθῇ «ἐπὶ τὴν λυχνίαν», τοῦτο δ' ἐπιθυμοῦμεν νὰ συναγάγωμεν: ὅτι εἶναι ὑποχρέωσις τόσον τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ὅσον καὶ τῶν ὁπωσδήποτε ἡγουμένων τῆς πνευματικῆς καὶ ἡθικῆς κινήσεως τῆς κοινωνίας μας νὰ ἐμφανίζωσι τὰ πράγματα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ μάλιστα κατὰ τὸν ἐμφαντικώτερον τρόπον. Διότι δὲν ἀρκεῖ ἡ ὑπαρξὶς μόνῃ ἐνός «Ἐμπειρικίου Ἀσύλου», οὔτε εἶναι ἱκαναὶ αἱ «Φυλακαὶ τοῦ Ἀβέρωφ» διὰ νὰ διορθώσωσιν ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀλητείαν καὶ νὰ προλάβωσι τὴν περαιτέρω μετὰ τῶν ἀνηλίκων ἀνάπτυξιν τῆς ἐγκληματικότητος. Τὸ ὑπέροχον σύστημα, τὸ ὁποῖον, προβλέπει ἡ νομοθεσία καὶ τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκεται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰ ἄστυα ταῦτα, πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ἀναλόγου ἐφαρμογῆς πρὸ παντὸς εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ κέντρα, ἐὰν μάλιστα ποτε πραγματοποιηθῇ καὶ τὸ ὄνειρον τῶν «Παιδικῶν Δικαστηρίων». Εἶναι εὐκολώτερα ἢ πραγμάτων οἰοῦνται ἀγαθοεργοῦ σκοποῦ εἰς τὰ μικρότερα κέντρα, ἐν οἷς εὐκολώτερον συγκεντροῦνται οἱ περὶ τῶν τοπικῶν κοινωνικῶν ζητημάτων ἐνδιαφερόμενοι, ὅταν μάλιστα τὴν σημαίαν θὰ ὑψώσῃ πρῶτος ὁ ὁπωσδήποτε συνδεόμενος πρὸς τὴν πνευματικὴν τοῦ τόπου ζωὴν, καὶ τὸ διαφέρον ἐκεῖ ἐκδηλοῦται εὐκολώτερον, διότι καὶ αἱ ἀνάγκαι εἶναι μικρότεραι καὶ αἱ ἀπαιτούμεναι θυσίαι ὀλιγώτεραι.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ ζήτημα εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως σπουδαιότατον καὶ εἰς τὸ προσεχές ὑποχρεούμεθα ν' ἀνασύρωμεν μίαν ἄκραν τοῦ πέπλου, ὅστις καλύπτει σοβαρώτατον πρόβλημα τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς ζωῆς.

Ε. Γ. Μ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος συνεκρότησε δύο τακτικὰς συνεδρίας κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα.

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν πτυχίων εἰς τοὺς ἀποφοίτους τῆς Ριζαρείου Ἑκκλησ. Σχολῆς, πρὸς οὓς μετὰ τὸν κ. Διευθυντὴν προσεῖπε τὰ δέοντα καὶ ὁ παραστὰς Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς ἐγένετο ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἡ καθιερωμένη τελετὴ, περὶ ἧς θὰ γράψωμεν εἰς τὸ προσεχές.

— Διορίσθη προσωρινὸς σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Σίντζας», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, ὁ Ἱεροδιάκονος Συμεὼν Ροδίτης, ἀντὶ τοῦ ἀπαλλαγέντος τῆς ὑπηρεσίας ταύτης Μοναχοῦ Ἰωσήφ Χείλαρη.

— Διορίσθη Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Φθιώτιδος ὁ Εὐστάθιος Ἀγοριανίτης, ἀντὶ τοῦ ἀπολυθέντος τοιούτου, ὡς ἀνεπαρκούς, Κωνσταντίνου Παπαλευκά.

— Ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων ἢ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου χορηγηθεῖσα τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας δεκαπενθήμερος δι' Ὑπάτην ἀπουσίας ἄδεια.

— Τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 582 ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐπέβαλε τὴν ποινὴν τῆς τεσσαρακονθήμερου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας καὶ ἰσχυρόνου στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ δικαιωμάτων εἰς τὸν ἱερέα Παναγιώτην Ζινόπουλον ἐφημέριον τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Τριπόλεως.

— Ὁ ἐν Παρισίοις ἀποθανὼν Λεωνίδας Μίχαλος κατέλιπε διὰ διαθήκης του εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφανοτροφεῖον Βουλιαγμένης δοχ. 25.000.

— Διὰ διατάγματος ἐκδοθέντος τῇ 4 λήξαντος διωρίσθη Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς διὰ τὸ ἐπὶ πανεπιστημιακὸν ἔτος 1928-1929 ὁ ὑπ' αὐτῆς πρὸ τινος ἐκλεγείς Καθηγητὴς κ. Γρηγόριος Παπαμιχαήλ.

— Κατὰ τὸ ἤδη λήξαν πανεπιστημιακὸν ἔτος εἰς ἐξέτασιν ἐπὶ πτυχίῳ τελειόφθοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς προσήλθον ἐν ὅλῳ 65. Ἐκ τούτων 24 μὲν ἀπερρίφθησαν, 10 δὲ παρεπέμφθησαν εἰς μετεξέτασιν, ἔλαβον δὲ πτυχίον Θεολογίας οἱ ὑπολειπόμενοι 31. Ἐκ τῶν τυχόντων πτυχίου ἠρίστευσε μόνον εἷς, ὁ Νικόλαος Π. Κοτζιάς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Τὸ ἐν Κάρλοβιτς κολλέγιον τῶν ὑπερορίων ρώσων ἀρχιερέων διασκηψάμενον περὶ τῶν σχέσεων αὐτοῦ μετὰ τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου καὶ τῶν ἐκ τῶν προκαθημένων τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν «κοινωνησάντων» πρὸς τὴν ἐν Ρωσίᾳ «ἀνακαινιστικὴν Ἐκκλησίαν» (δηλ. τὴν Συνοδικήν), ἀπεφάσισε νὰ διαπέμψῃ πρὸς αὐτοὺς νέον γράμμα ἐκφράζον τὴν ἐπὶ τούτῳ θλίψιν τοῦ Κολλεγίου. Τοῦ γράμματος τούτου ἡ σύνταξις ἀνετέθη εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Κολλεγίου μητροπολίτην Ἀντώνιον.

— Τὸ αὐτὸ Κολλέγιον ἐξετάσαν καὶ τὸ ζήτημα τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀνεγνώρισεν, ἐπὶ τέλους, αὐτὸ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι πρὸς αὐτήν, ὡς πρὸς αὐτοκέφαλον, ἐκοινωνήσαν πᾶσαι αἱ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι. Ἡ τελικὴ ὁμῶς ἐπὶ τοῦ ὅλου ζητήματος ἀπόφασις ἐπαφέθη εἰς τὴν «Μητέρα Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν», ἀφ' ἧς ἢ ἐν λόγῳ Ἐκκλησία ἐχειραφετήθη.

— Προερχόμενος ἐκ ΚΠόλεως καὶ μεταβαίνων εἰς

Ἄγιον Ὅρος ἀφίκετο τὸ παρελθὼν Σάββατον ὁ Ρῶσος Ἀρχιεπίσκοπος Β. Ἀμερικῆς καὶ Ἀλεουτίδων νήσων, ἐπεσκέφθη δὲ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ παρέμεινε παρ' αὐτῷ ἐπὶ μακρόν.

— Πρὸ τινος ἐτεσματίσθη ἐν Παρισίοις δίκη ἐνδιαφέρουσα, ἀφορῶσα εἰς τὴν κτημοσύνην ρωσικῶν ἐν Γαλλίᾳ ναῶν. Μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἀναγνώρισιν τοῦ σοβιετικοῦ κράτους (1924), ὁ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διορισθεὶς προσωρινὸς διοικητὴς κατὰ Δεκ. τοῦ αὐτοῦ ἔτους, θεωρήσας τὴν ἐν Γαλλίᾳ ἐκκλησιαστικὴν ρωσικὴν περιουσίαν ὡς κρατικὴν, ἤτοι μὴ ἀνήκουσαν εἰς νόμιμόν τινα ἰδιοκτητήν, ἔθηκεν ὑπὸ μεσεγγύησιν τοὺς ἐν Παρισίοις, Μπιαρρίτς, Πῶ, Κάνναις, Νις καὶ Μαντῶν ρωσικοὺς ναοὺς μετὰ τῶν κτήσεων αὐτῶν, χωρὶς ἐν τούτοις καὶ νὰ παρακολύσῃ τὴν ὑπὸ τῶν ρώσων διὰ τὰς θρησκευτικὰς τῶν ἀνάγκας χρησιμοποίησίν των. Οἱ ὀρθόδοξοι ρῶσοι διὰ πληρεξουσίων ἀντιπροσώπων των ἀναλαβόντες τὴν διεκδίκησιν τῶν ἐν λόγῳ ναῶν, μετὰ ἐν ἔτος κατώρθωσαν νὰ ἀποδείξωσι τὴν κυριότητά των διὰ τοὺς ἐξ αὐτῶν τέσσαρας, καθ' ὅσον μόνον τούτων εὗρέθησαν τὰ πρὸς διεκδίκησιν αὐτῶν κτητορικὰ ἔγγραφα. Τὸ δικαστήριον ἐπεδίκασεν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐν λόγῳ ναοὺς. Μακροτέραν διαδικασίαν ἀπήτησεν ἡ διεκδίκησις τῶν ἀπομεινάντων δύο ναῶν: τῶν Παρισίων καὶ τῆς Μπιαρρίτς. Ἀλλὰ καὶ αὕτη ἐπερατώθη εὐνοϊκῶς, εἰ καὶ μόλις κατὰ τὸν λήξαντα Ἀπρίλιον, οὕτω δὲ πάντες οἱ προμνημονευθέντες ναοὶ ἀπηλλάγησαν τῆς μεσεγγυήσεως καὶ ἀπεδόθησαν τοῖς δικαιούχοις. Ἐκ τῶν τριῶν γάλλων δικηγόρων, εἰς οὓς οἱ ρῶσοι εἶχον ἀναθέσει τὴν ὑπόθεσίν των, ἦτο καὶ ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Μιλλεράν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἐνεκα τῶν ἐκάστοτε προκυπτουσῶν ἀνωμαλιῶν περὶ τὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ τὸ ἀσυμβίβαστον αὐτῶν πρὸς τὴν διοικητικὴν τοῦ Πολωνικοῦ Κράτους διαίρεσιν, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ μεταβάλῃ αὐτὰς οὕτως, ὥστε κατὰ τὸ δυνατόν νὰ συμπίπτωσι πρὸς τὴν διαίρεσιν ταύτην. Τὸ νέον καθεστὼς θὰ ἀρχίσῃ ἐφαρμοζόμενον ἀπὸ τῆς αὔριον.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατὰ δημοσιογραφικὰς ἐκ Ν. Ὑόρκης πληροφορίες, ἡ Ἁγία Ἐδρα ἐξέδωκεν ἀφορισμὸν κατὰ ἐξήκοντα ἐνοριτῶν τῆς ἐπισκοπῆς Ρόντ Ἀϊλαντ, οἱ ὅποιοι ὑπέγραψαν καταγγελίαν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου Χίνου, ὡς ὑπερβάντος τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χρήσει

μέρους τῶν ἐνοριακῶν χρημάτων 12 ἐνοριῶν τῆς Ἐπισκοπῆς. Ἡ περὶ ἧς πρόκειται καταγγελία ἀπερρίφθη ὑπὸ τῶν ἀμερικανικῶν δικαστηρίων, ἐθεωρήθη ὁμως ὑπὸ τοῦ Βιτικανοῦ ὡς πρᾶξις ἐχθρική κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ὑποβαλοῦσα λειτουργὸν αὐτῆς εἰς τὴν κρίσιν κοσμικοῦ δικαστηρίου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πᾶν ἔμβασμα πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» ὡς καὶ πᾶσα ἐπιστολή σχετική πρὸς τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν διεκπεραίωσιν δέον ἐφεξῆς νὰ διευθύνηται «Πρὸς τὴν Διαχείρισιν τοῦ Περιόδικου «Ἐκκλησία». Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον, Ἀθήνας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὴν 4ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 5 μ. μ. ἐνεργηθῆσεται ἡ ἀναβληθεῖσα δημοπρασία ἐκποιήσεως τῶν Ἱερῶν ἀμφίων καὶ σκευῶν τῆς κληρονομίας τοῦ ἀποβιώσαντος Μητροπολίτου Φθιώτιδος ἀειμνήστου Ἀμβροσίου ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου.

ΧΑΙΡΩΝΙΔΕΙΟΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

Ἡ Πρυτανεία τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου

Δηλοῖ ὅτι ἀποφάσκει τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς προκηρύσσειν διαγώνισμα ἐκ τοῦ Χαιρωνιδείου κληροδοτήματος ἔχον θέμα τὴν σύνταξιν «πραγματείας περὶ τῆς Ἱστορίας καὶ τῶν μεθόδων τῆς Κατηχητικῆς».

α) Τοῦ διαγωνίσματος δικαιοῦνται νὰ μετέσχουσιν Ἕλληνες Θεολόγοι.

β) Ἡ πραγματεία πρέπει νὰ σύγκειται ἐκ τεσσάρων τοῦλάχιστον τυπογρ. φύλλων σχήματος ὀγδού.

γ) Τὰ χειρόγραφα αὐτῆς εὐανάγνωστα καὶ ἐπὶ τῆς ἐτέρας μόνον ὄψεως τοῦ χάρτου γεγραμμένα δέον νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μετὰ συνημμένου φακέλλου ἐσφραγισμένου καὶ φεροντος ἔνδον μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἔξωθεν δὲ ῥητὸν φερόμενον καὶ ἐπὶ τῆς προμετωπίδος τῆς πραγματείας μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1928.

Τὸ ἔπαθλον τῆς βραβευθησομένης πραγματείας ὁρίσθη εἰς δραχμὰς δεκαπεντακισχιλίας, θὰ ἐλυπωθῇ δ' αὕτη εἰς ἀντίτιπα 500 δαπάνη τοῦ κληροδοτήματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουνίου 1928

Ὁ Πρύτασις
Ν. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερ. Μονῆς Ζερμπίτσας διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν ἐκποίησιν δημοπρασίαν τὸ αἰγοποιμνιον τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Γοράνοις καὶ ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τὴν 15ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. (ὁ βουλόμενος δύναται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὁρων συγγραφῆς κ.λ.π. κατατιθεμένων ἐν γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Καλαυρίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὸ ἐν θέσει Φοδσα καὶ ἐπὶ τῆς νήσου Καλαυρίας ὅσα καὶ ἂν εἶναι διάφορα τεμάχια ἀγρῶν, κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτῶν ὅρια καὶ συγγραφῆς ὁρων ὧν ἀντίγραφα κατατεθῇσονται ἐν τε τῷ Γραφείῳ τῆς κοινότητος Πόρου καὶ τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Πόρῳ καὶ ἐν γένει συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν κατὰ τὴν 22αν Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀρξαμένης τῇ 10 π. μ. ὥρα καὶ ληγοῦσης τὴν 12ην τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Καλαυρίας Ν. Λάμψα, ἡ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνός τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

Τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Καλαυρίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὸ ἐν θέσει (ἀγίας Παρασκευῆς ἀγροκίπιον κτήμα τῆς Μονῆς κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτοῦ ὅρια καὶ ὁρους συγγραφῆς ὧν ἀντίγραφα κατατεθῇσονται ἐν τε τῷ Γραφείῳ κοινότητος Πόρου καὶ τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Πόρῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν κατὰ τὴν (15ην) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀρξαμένης τῇ 10 π. μ. ὥρα, καὶ ληγοῦσης τὴν 12ην τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Καλαυρίας Ν. Λάμψα ἡ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνός μελῶν τοῦ Ἡγουμοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Πρώτη προσφορά ὀρίζεται πᾶσι δραχ. χιλίων ἀρθ. (1000) ἐτησίως. Οἱ συναγωνισθῆσόμενοι διὰ νὰ γίνωσι δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν δέον νὰ συμμορφωθῶσι τῶν διατυπώσεων περὶ δημοπρασιῶν ἐπὶ κτημάτων τῆς Μονῆς.

Τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Καλαυρίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς τὸ δικαίωμα ρητινοσυλλογῆς τοῦ πέριξ τῆς Μονῆς δάσους (πενκῶνος) ἐπὶ τῆς νήσου Καλαυρίας κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτοῦ ὅρια καὶ συγγραφῆς ὁρων, ὧν ἀντίγραφα κατατεθῇσονται ἐν τε τῷ Γραφείῳ τῆς κοινότητος Πόρου καὶ τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Πόρῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν κατὰ τὴν 22αν Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν, ἀρξαμένης τῇ 10 π. μ. ὥρα καὶ ληγοῦσης τὴν 12ην τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολ. Καλαυρίας Ν. Λάμψα ἡ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνός τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Πρώτη προσφορά ὡς ἐτήσιον μίσθωμα δραχ. 35.000

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καλαυρίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὰ κτήματα τῆς Μονῆς ἐν θέσει Ἀλυκῆ Ἀληθινή καὶ Προσέλι τῆς περιφέρειας Γαλατὰ Τροιζήνης, κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτῶν ὅρια καὶ συγγραφῆς ὁρων ὧν ἀντίγραφα κατατεθῇσονται ἐν τε τῷ Γραφείῳ κοινότητος Πόρου καὶ τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Πόρῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν κατὰ τὴν 15ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀρξαμένης τῆς 10 π. μ. ὥρα καὶ ληγοῦσης τὴν 12ην τῆς μεσημβρίας, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Καλαυρίας Ν. Λάμψα ἡ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνός μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Πρώτη προσφορά ὀρίζεται ὡς ἐτήσιον μίσθωμα δρ. 20.000.

Τύποις «Φοῖνικος» Ὁδὸς Σταδίου 44 Ἀθήναι